

Nota dels bisbes de Catalunya

Davant les denúncies d'abusos a menors en alguns centres educatius de Catalunya, de titularitat catòlica, que s'han fet públiques recentment, els Bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense reiterem la nostra total condemna a qualsevol abús, del tipus que sigui, comès contra un infant o un menor d'edat.

El papa Francesc, com els seus predecessors immediats, ha repetit diverses vegades aquesta condemna i ha manifestat la seva proximitat a les víctimes. En comunió plena amb ell, ens comprometem a lluitar contra aquesta plaga que destrueix tantes infanteses.

Les normes de l'Església són clares. Ens demanen actuar amb rapidesa i decisió davant les denúncies, garantir la transparència i actuar amb tolerància zero. Entre altres mesures, seguint les indicacions de la Santa Seu, s'han d'apartar cautelament de les seves funcions les persones acusades i oferir tota la col·laboració a l'acció de la justícia i a les autoritats civils.

L'Església ofereix tot el seu suport, atenció, escolta i acompanyament a les víctimes dels abusos, fins i tot en el cas de delictes que poden estar prescrits penalment. La Comissió Pontifícia per a la Protecció dels Menors, els darrers anys, ha realitzat una important tasca de promoció dels drets dels menors i de prevenció dels abusos en tots els àmbits, i especialment en aquells països amb menys sensibilitat sobre la protecció dels menors. Aquest també és el nostre compromís i el de tota l'Església present a Catalunya.

Tiana, 17 de febrer de 2016

+ quaresma

Consells del papa Francesc

El Sant Pare ens proposa quinze accions ben senzilles de caritat —no sols per a la Quaresma— que ell mateix ha qualificat de manifestacions concretes de l'amor de Déu.

1. Somriure. Un cristià sempre és alegre!
2. Donar les gràcies, encara que no calgui.
3. Recordar als altres com els estimes.
4. Saludar amb alegria les persones que veiem diàriament.
5. Escoltar la història de l'altre sense prejudicis, amb amor.
6. Aturar-te per ajudar. Estar atent a qui et necessiti.
7. Apujar els ànims a algú.
8. Celebrar les qualitats o èxits dels altres.
9. Seleccionar allò que no utilitzes i donar-ho a qui ho pugui necessitar.
10. Ajudar quan calgui perquè l'altre pugui descansar.
11. Corregir amb amor. No callar per por.
12. Tenir bons detalls amb els qui són a prop teu.
13. Netejar el que faig servir a casa.
14. Ajudar els altres a superar els obstacles.
15. Trucar per telèfon als teus pares o familiars.

Delegació diocesana de missions i cooperació entre les Esglésies

Lectures

Diumenge IV de Quaresma

Lectura del llibre de Josuè (5, 9a.10-12)

En aquells dies, el Senyor digué a Josuè: «Avui us he alliberat de la ignomínia d'Egipte.» Llavors els israelites acamparen a Galgala, a la plana de Jericó, i van celebrar-hi la festa de Pasqua, al vespre del dia catorze del mes. L'endemà de la Pasqua, des del matí, menjaren productes del país, pa sense llevat i gra torrat. Des d'aquell dia que van menjar els productes del país, no caigué més el manà. Els israelites, no tenint ja manà, menjaren de les collites del país de Canaan durant aquell any.

Salm responsorial [Sl 33, 2-7 (R.: 9a)]

Beneiré el Senyor en tot moment, tindré sempre als llavis la seva lloança. La meua ànima es gloria en el Senyor; se n'alegraran els humils quan ho sentin.

R. Tasteu i veure que n'és de bo el Senyor.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, exaltem plegats el seu nom. He demanat al Senyor que em guiés: ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum i no hauré d'abaixar els ulls avergonyits. Quan els pobres invoquen el Senyor, els escolta i els salva del perill. R.

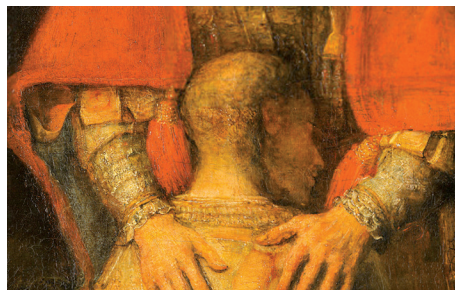
Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (5, 17-21)

Germans, aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat

amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraient-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (15, 1-3.11-32)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.» Jesús els proposà aquesta paràbola: «Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: "Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca." Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arrebegà tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà dintre seu: "Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu

pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors." I se n'anà a trobar el seu pare. »Encara era lluny que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu." Però el pare digué als criats: "Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem trobat." I es posaren a celebrar-ho. »Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: "Ha tornat el teu germà. El teu pare, content d'haver-lo recobrat amb bona salut, ha fet matar el vedell gras." El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí el pare i el pregava. Però ell li respongué: "He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics, i ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, fas matar el vedell gras?" El pare li contestà: "Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem trobat."»

Mirada endins Mn. Raimon Mateu de la Casa, diaca

«Aniré a trobar el meu pare i li diré...»

Hi ha fills que no volen tornar perquè fer-ho derrotats seria per a ells una vergonya. Tornar amb les mans buides no agrada per por a les crítiques, possiblement, dels germans. Però als pares ens agrada abraçar novament els fills que tornen, amb beneficis o pèrdues, però tornen. El desig de Déu és que tornem «a casa», sobretot quan ens sentim abatuts per les culpes comeses o perquè el que volíem assolir no ha estat possible. El Senyor, amb la seva misericòrdia infinita, ens obrirà la porta de casa perquè ens asseiem a taula amb ell per compartir plegats l'alegria del retorn. Retrobar un fill perdut sempre és per a l'Església un motiu de gran alegria.

Pregària: Ajudeu-nos, Senyor, a ser humils perquè, havent reconegut el nostre error, tinguem el coratge de venir a trobar-vos amb el desig de ser abraçats i estimats novament.

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

6 de març de 2016

Diumenge IV de Quaresma

www.arqtgn.cat | n. 3.443

..... als 4 vents

Visitar els presos i enterrar els difunts

En els comentaris a les obres de misericòrdia corporals, he de referir-me avui a aquestes dues: visitar els presos i enterrar els difunts.

La condició de pres és molt dura per les circumstàncies de privació de llibertat, però més dur encara és el pes de la consciència per haver actuat malament. La història ens refereix molts presos sants o persones honrades per a la societat, des de Joan Baptista i els apòstols Pere i Pau fins a Luther King i Mandela passant per sant Joan de la Creu i Thomas More.

Potser sigui la primera vegada que experimentin què és un amor desinteressat

Però el més habitual a les presons de països democràtics és que acullin persones condemnades, o en espera de judici, per haver perjudicat la societat. En aquests casos la depressió o l'obsessió són freqüents, i els presos només poden sortir d'aquests estats mitjançant el penediment i la companyia d'altres persones que els escolten perquè puguin descarregar les seves consciències o els motius que els van portar a cometre aquell delictes; persones que no els jutgin, sinó que els comprenguin i els apreïin tal com són. Potser en alguns casos sigui la primera vegada que experimentin què és un amor desinteressat: una ajuda molt valuosa la simple companyia, compartir temps, servir d'enllaç amb les seves famílies o atendre necessitats diverses que poden expressar en aquesta relació de confiança. Així coneixeran, potser sense menció expressa, la misericòrdia de Déu envers les seves vides.

Enterrar els morts és una altra obra de misericòrdia que sempre s'ha practicat, i de la qual han quedat testimonis com el de Tobies, a l'Antic Testament, o Antígona, en

la literatura grega. Té un fort component espiritual: és atendre la dignitat de la persona, que és cos i ànima, i suposa honrar la memòria del difunt, que és el que fem cada vegada que anem a resar a un cementiri.

Celebrar honres fúnebres i donar sepultura és una obligació familiar de caritat, sense que faltin casos, i n'hem vist alguns, en els quals la mort d'una persona sense llar, un indigent, ha estat acompanyada pels que visiten malalts i per organitzacions humanitàries els membres de les quals han estat l'última família per al difunt.

Aquesta obra de misericòrdia ens recorda que totes les persones són filles de Déu i que Jesucrist triomfa sobre la mort, ja que és resurrecció i vida, una vida eterna en la qual ja no hi haurà llàgrimes perquè Déu acollirà en els seus braços amorosos qui ha arribat al final de la seva existència.

+ Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

DESTAQUEM... (p.5)

Consells del Papa Francesc per aquesta Quaresma
Quinze accions ben senzilles de caritat.

Nota de la Conferència Episcopal Tarraconense
Tolerància zero davant els abusos.

PER A REFLEXIONAR

Església, mare de misericòrdia

Un himne meravellós, clar i tendre a la misericòrdia de Déu és la butlla del papa Francesc, *Misericordiae vultus* (MV). Certament, com ens diu, «Jesucrist és el rostre de la misericòrdia del Pare. Ella s'ha tornat viva, visible i ha assumit el cim de Jesús de Natzaret» (MV 1). Tot resseguint el seu escrit ens adonem que Jesús és la icona de la misericòrdia de Déu, però el marc on es manifesta avui la misericòrdia és l'Església de Jesús, la comunitat dels cristians. Podem dir, doncs, que el rostre de Jesucrist és la seva Església.

A més de les seves paraules pròpies, el Papa fa seves paraules del Concili Vaticà II en el 50è aniversari i altres documents pontificis per a descobrir-nos el rostre de la misericòrdia.

«L'Església viu una vida autèntica quan professa i proclama la misericòrdia —l'atribut més fantàstic del Creador i del Redemptor— i quan apropa els homes a les fonts de la misericòrdia del Salvador, de les quals és dipositària i dispensadora» (MV 11).

«La misericòrdia és la biga mestra que sosté la vida de l'Església [...]. La credibilitat de l'Església passa a través del camí de l'amor misericordiós» (MV 10).

«L'Església té la missió d'anunciar la misericòrdia de Déu, cor de l'Evangeli que bateja, que a través seu ha d'abastar la ment i el cor de qualsevol persona. L'Esposa de Crist fa seu el comportament del Fill de Déu que surt a l'encontre de tots, sense excloure ningú. És determinant per a l'Església i per a la credibilitat del seu anunci que ella visqui i testimoni en primera persona la misericòrdia. [...] La primera veritat de l'Església és l'amor de Crist» (MV 12).

«Durant la Quaresma d'aquest Any Sant tinc la intenció d'enviar els Missioners de la Misericòrdia. Seran un signe de la sol·licitud materna de l'Església pel Poble de Déu, perquè entri en profunditat en la riquesa d'aquest misteri tan fonamental per a la fe» (MV 18).

Si volem que el rostre de la Misericòrdia a través de l'Església sigui après i convidi a viure-la **val la pena que aprenguem a conjugar en la nostra vida els verbs**: Donar menjar, donar beure, vestir, acollir, visitar i atendre, redimir, enterrar... sense oblidar de cap manera els verbs ensenyar, donar consell, corregir, consolar, perdonar, suportar, pregar. Són uns verbs que a molts de nosaltres ens porten ressons de catequesi i de família, on els vam sentir per primera vegada de boca de pares entranysables, mossens venerables i catequistes generosos.

Josep Pascual Palau, pvre.

LES OBRES DE MISERICÒRDIA (XIV)

Obres espirituals

Les obres de misericòrdia són catorze: set corporals i set espirituals. Mentre les corporals les trobem gairebé en la seva totalitat en el judici final narrat per l'evangelista Mateu, les espirituals són tretes de textos de la Paraula de Déu i d'actituds i ensenyaments de Jesucrist mateix.

6. Suportar amb paciència els defectes del proïsme. Sent conscients que els altres també han d'aguantar amb amor i paciència els nostres defectes i limitacions. Cal intentar tractar els altres sota la mirada de Déu i aprendre'ls a estimar tal com són. Si estimem els qui ens cauen bé i ens plauen, quin mèrit té? Ja ho diu l'Evangeli: «Perquè si estimeu els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? No fan el mateix els publicans? I si només saludeu els vostres germans, què feu d'extraordinari? No fan el mateix els pagans?» (Mt 5,46-47). El nostre proïsme és tal com és i Déu l'estima així. La font de la paciència cristiana és Déu mateix que mai no es cansa d'estimar, ell és pacient en l'amor. Un acte de caritat també és no divulgar els defectes dels altres.

 preguem amb l'Església

El Sant Pare encomana a l'Apostolat de l'Oració, per a aquest mes de març de 2016, les següents intencions per a la pregària:

Intenció universal: Perquè les famílies en dificultats rebien el suport necessari i els infants puguin créixer en ambients sans i serens.

Intenció per a l'evangelització: Que els cristians discriminats o perseguits a causa de la fe es mantinguin fermes en les proves guardant la fidelitat a l'Evangeli gràcies a la pregària incessant de tota l'Església.

El vídeo del Papa

 en un minut

—**Conferència Episcopal Tarraconense.** Els dies 16 i 17 de febrer va tenir lloc la reunió n. 217 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) a la casa d'espiritualitat Maria Immaculada de Tiana, a Barcelona. En el transcurs de la reunió es va exposar la situació actual de la crisi migratòria a Europa, Espanya i Catalunya amb la presentació del treball que fa Càritas en relació amb aquesta emergència humanitària; la proposta de les delegacions diocesanes en la participació de la Jornada Mundial de la Joventut a Cracòvia del 24 al 31 de juliol, i amb motiu de l'Any Sant de la Misericòrdia hi va haver una reunió de treball de la CET amb els professors i degans de les facultats que integren l'Ateneu Universitari Sant Pacià entre d'altres. Els bisbes van designar Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, com a bisbe delegat de Càritas Catalunya i responsable de l'àrea de pastoral social de la CET, i el Sr. Arquebisbe com a president del Centre d'Estudis Pastoral (CEP).

—**Seminaristes menors.** Del 19 al 21 de febrer els seminaristes menors de l'arxidiòcesi, juntament amb els seus formadors, van ser a Montserrat fent exercicis espirituals juntament amb els seminaristes menors de les diòcesis de Solsona, Barcelona i Terrassa. Els exercicis van ser predicats per Mn. Francisco García Baca, rector de les parròquies de Monistrol de Montserrat i Abrera, amb reflexions entorn l'Any Jubilar amb el tema «El foc transformador de la Misericòrdia».

 Litúrgia de la setmana
Cicle C / Litúrgia de les Hores: Setmana IV

Diumenge, 6: Diumenge IV de Quaresma «Lætare» [Js 5, 9a. 10-12; Salm 33, 2-3.4-5.6-7; 2Co 5,17-21; Lc 15, 1-3.11-32; *o es poden llegir les lectures del cicle A:* 1Sa 16, 1b.6-7.10-13a; Salm 22, 1-3.4.5.6; Ef 5, 8-14; Jn 9, 1-41, *o bé més breu:* 9, 1.6-9.13-17.34-38 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 7: [Is 65, 17-21; Salm 29, 2 i 4.5-6.11-12a i 13b; Jn 4, 43-54] *Santa Perpètua i Santa Felicitat* (Comm.)

Dimarts, 8: [Ez 47, 1-9.12; Salm 45, 2-3.5-6.8-9; Jn 5, 1-3a.5-16] *Sant Joan de Déu, religiós* (Comm.)

Dimecres, 9: [Is 49, 8-15; Salm 144, 8-9.13cd-14.17-18; Jn 5, 17-30] *Santa Francesca Romana, religiosa* (Comm.)

—**Col·legi El Carme de Tarragona.** Les germanes Carmelites Tereses de Sant Josep i la comunitat educativa del Carme de Tarragona van iniciar dissabte, dia 20 de febrer, la celebració del centenari d'aquesta escola a Tarragona (1916-2016), fundada per la mare Teresa Guasch juntament amb la seva mare Teresa Toda. L'acte inaugural va comptar amb la presència del Sr. Arquebisbe; de la superiora general de la Congregació, la Gna. Rosa Bernardo; del secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, P. Enric Puig; i de diferents directores i representants de centres educatius de l'arxidiòcesi. Entre les autoritats civils hi va assistir l'alcalde de la ciutat, Sr. Josep Fèlix Ballesteros. En l'acte es va projectar un vídeo de la història de l'Escola i es va comptar amb la interpretació de diverses peces musicals.

—**Festes de la Mare de Déu dels Torrents.** Les principals entitats implicades en l'organització de la festa —la Parròquia de la Transfiguració del Senyor de Vimodó, els Amics dels Torrents, les Zeladores de la Mare de Déu dels Torrents i l'Ajuntament de Vimodó i Poblet— han tramès una petició conjunta al Departament de Cultura de la Generalitat amb l'objectiu de reivindicar i posar en valor les festes quinquennals de la Mare de Déu dels Torrents perquè pugui ser declarada festa tradicional d'interès nacional. Aquestes festes que converteixen el poble en un esclat de llum, color i originalitat, tenen lloc la primera setmana del mes de setembre i s'han celebrat de manera ininterrompuda des de l'any 1944. La darrera edició, presidida pel Sr. Arquebisbe, va ser l'any 2014.

Dijous, 10: [Ex 32, 7-14; Salm 105, 19-20.21-22.23; Jn 5, 31-47] *Sant Simplicí, papa*

Divendres, 11: [Sa 2, 1a.12-22; Salm 33, 17-18.19-20.21 i 23; Jn 7, 1-2.10.14.25-30] Dia d'abstinència. *Sant Eulogi*

Dissabte, 12: [Jr 11,18-20; Salm 7, 2-3.9bc-10.11-12; Jn 7, 40-53] *Sant Innocenci I, papa*

Diumenge, 13: Diumenge V de Quaresma [Is 43, 16-21; Salm 125, 1-2ab.2cd-3.4-5.6; Fl 3,8-14; Jn 8, 1-11; *o bé es poden llegir les lectures del cicle A:* Ez 37,12-14; Salm 129, 1-2.3-4.5-6.7-8; Rm 8, 8-11; Jn 11, 1-45, *o bé més breu:* 11, 3-7.17.20-27.33b-45 (LE/LH pròpies)] *Aniversari de l'elecció del papa Francesc* (2013)

 agenda
Avui, 6 de març

—**Recés de Quaresma a Falset** sobre el tema «La misericòrdia, un deure o un dret?». Predicarà Mn. Francisco Giménez Porcuna a la Parròquia de Santa Maria de Falset, a les 18.00 h. Organitza l'arxiprestat del Priorat.

10 de març

—**Recés de Quaresma a Valls** sobre el tema «La misericòrdia, un deure o un dret?». Predicarà Mn. Francisco Giménez Porcuna. Tindrà lloc a la sala d'actes de la Residència Santa Teresa de Valls (c/ Santa Teresa, 4), a les 20.30 h. Organitzen les parròquies de Sant Joan Baptista i del Lledó de Valls.

12 de març

—**Trobada arxiprestal dels infants de segon curs de catequesi de Comunió** a la Catedral, de les 09.30 h. a les 12.00 h. Organitzen els arxiprestats de Tarragona Centre i Perifèria.

—**Recés de Quaresma de l'arxiprestat de l'Alt Camp** al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat de Montferri, de les 16.30 a les 19.00 h. Predicarà Mn. Antoni Pérez de Mendiguren.

—**Conferència amb el tema «Jubileu de la Misericòrdia: Donar consell a qui el necessiti»**, a l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Reus, a les 19.00 h, a càrrec de Mn. Josep Maria Gavaldà, rector de la Parròquia. Organitza la Confraria Jesús de l'Amargura de Reus.

—**Coneix la Fundació Josep Pont i Gol de Reus.** Activitat organitzada per l'arxiprestat de Reus amb motiu d'aquest Any Sant de la Misericòrdia. Tindrà lloc a la capella de la Mare de Déu dels Dolors de la Priorat de Sant Pere de Reus, a les 19.30 h.

13 de març

—**Conferència quaresmal** sobre el tema «La misericòrdia de Déu en el camí de Quaresma», a càrrec de Mn. Francisco Giménez Porcuna. A la Parròquia de Santa Maria de Cornudella de Montsant, a les 18.30 h.

 celebrem la fe
Les mans

Les mans tenen també una part important en la simbologia de la celebració eucarística. El president de l'assemblea indica amb el gest de les seves mans moments importants de la celebració.

El senyal de la creu fet per tota l'assemblea inicia la celebració; se signa l'Evangeli mentre els fidels fan el triple senyal al front, a la boca i sobre el pit; es fa el senyal de la creu sobre el pa i el vi a punt de ser convertits en el cos i la sang de Crist i amb el senyal de la creu el president beneeix el poble en finalitzar la celebració, perquè el Senyor ens acompanyi.

Iniciada la celebració el president acompanya la invocació «El Senyor sigui amb vosaltres» amb una obertura de braços

 en el nostre món passa...

...que no acabariem d'anotar coses importants que passen. Com sempre vegem-ne algunes.

La quantitat d'infants, nens i nenes, perjudicats per la situació que els toca viure. Cada dia en moren uns centenars per malalties que són curables si es tenen els mitjans. Els que moren de fam. Es parla de 10.000 nens i nenes desapareguts a Europa entre els immigrants. On són? També ens informen que n'hi ha com a mínim 300.000 que formen part d'organitzacions militars que fan la guerra. No diguem les imatges colpidores d'infants morts a les platges intentant arribar a Europa. I així es pot seguir.

La corrupció que no s'acaba. Cada dia hi ha casos nous. Per a molts devia ser la pràctica habitual. I no tenen obligació de tornar els diners robats? Vaja, vaja! I això no té conseqüències a l'hora d'anar a votar? Quina consciència en tenim els ciutadans?

La dificultat d'arribar a acords de pau en els llocs on hi ha guerra, com és el cas emblemàtic de Síria. Quina vergonya!

A nivell mundial l'únic líder que pot dir una paraula amb autoritat moral és el papa Francesc. Cal fer-nos ressò de tot el que va proclamar a Mèxic sobre les cultures indígenes, sobre els narcotraficants, sobre la violència i tants mals del nostre món. No hi ha cap més líder a nivell mundial que tingui l'autoritat del papa Francesc. Estats Units no té la categoria moral que pugui liderar el món. I Rússia? Tampoc. I tampoc la Unió Europea. I no diguem la resta.

I el papa Francesc ha demanat que no s'executin penes de mort. Les autoritats afectades, li faran cas?

Estimats lector i lectora, continua la llista amb les coses que creus que són greus i que passen en el nostre món i que ens han de preocupar. Com a mínim podem resar per les persones que les pateixen i per la conversió de les que les causen.

Miquel Barbarà Anglès, pvre.

com qui abraça tots els presents per atreure'ls a l'altar. Però és molt important el gest que acompanya la pregària eucarística, al centre de la celebració. En aquest moment el celebrant obre els braços i els eleva al cel, fent present així l'ofrena que hi ha damunt l'altar en nom de tota l'assemblea, a l'altar del cel. Els braços restaran oberts quasi ben bé fins al gest de la pau. Elevant-los amb les mans el president ha ofert el pa i el vi, estenent-les sobre les ofrenes ha invocat l'Esperit i amb les mans mostra el Cos i la Sang de Crist en la consagració i just abans de repartir l'Eucaristia. La importància del gest en la litúrgia té en les mans una expressivitat important.

Fra Octavi Vilà, abat de Poblet (Orde cistercenc)